

“เราอยากขึ้นจากตรงนี้”

จู่ๆ กายทิพย์อาจารย์ทิพากร ก็ค่อยๆ ลอยขึ้นเองอย่างอัตโนมัติ ทั้งที่ก่อนหน้านี้ ลอยขึ้นไม่ได้ กายทิพย์ค่อยๆ ลอย เคลื่อนตัวแบบอ้อยอิ่งๆๆ ไม่ทันใจ จิตก็หวาดกลัว ต้นไม้ปีศาจ นั้นจะจับขาไว้ พอกายทิพย์นั้นลอยมาจนพ้นระดับหมอกควัน กายทิพย์จึง ได้เคลื่อนลอยเร็วขึ้นๆๆ

กายทิพย์ขึ้นพ้นจากแดน นรกภูมิ ก็ได้มีเคลื่อนเข้าสู่มิติดินแดน นาคาพิภพ แดนบาดาล กายทิพย์อาจารย์ทิพากร ได้สัมผัสมิติแห่งภพภูมิของพญานาค จะมีมิติ ไกลเคียงแดนมนุษย์ มองเห็นแต่ไกลเป็นแสงสว่างออกมาจากเวียงวังของพญานาค มองดูในระยะใกล้ๆ จะเห็นรูปพญานาคตัวใหญ่โตมโหฬาร สายตัว สายหัว ไปมา จ้องมองดูอาณาเขตโดยรอบ จากนั้นกายทิพย์ได้ลอยเคลื่อนเข้ามาสู่ดินแดนอันละเอียด ยิ่งขึ้น

กายทิพย์อาจารย์ทิพากร ได้ลอยมาสู่อีกมิติหนึ่ง จิตก็บอกให้ทราบ ว่า **“นี่สวรรค์ ชั้นจาจุมหาราชิกา”**

กายทิพย์ได้สัมผัสเยือนดินแดนโลกทิพย์ แห่งสรวงสวรรค์ เห็นต้นไม้มีสีเขียว แดงสะพรั่งสว่างสดใส ภูมิชีวิตชีวา ยิ่งกว่าในแดนโลกมนุษย์ แสงสว่างก็มีลักษณะ เย็นสบายตา รู้สึกอิมเอิบ เกิดปีติ ชุ่มชื่น ซาบซ่า มองดูเหล่าเทวดา ก็ดูสว่าง สดใส เปล่งปลั่ง เครื่องแต่งกายมีประกายเจิดจ้า มองดูสบายตา น้ำลำธารก็สะอาดใส เย็น สบาย มองดูภูเขาก็ไม่สูงมาก ดอกไม้มีลักษณะคล้ายต้นรกฟ้า มีลักษณะดอกมีสีแดง มีกลีบ 5 กลีบ มีสีอันความสดใส มีชีวิต ชีวา กลิ่นหอมละมุนละไม

จากนั้น กายทิพย์จึงได้เคลื่อนเข้าสู่อีกมิติหนึ่ง จิตบอกให้ทราบ ว่า

“สวรรค์ ชั้น ดาวดึงส์”

กายทิพย์อาจารย์ทิพากร มองดูบรรยากาศ มิติดินแดนแห่งนี้เห็นแผ่นดิน จะ เสมอเรียบสุดลูกหูลูกตา ภูเขาออกสีเขียวระยิบระยับคล้ายสีมรกต สว่างไสว บรรยากาศเย็นสบายได้ยินเสียงพิณคล้ายเพชรน้ำหนึ่ง เสียงเพราะ เสนาะโสต ผู้คน ขวนขวายเดินชวักไขว่ ดูแล้วมีความสุขมาก

สภาวะมิติในแดนสวรรค์แต่ละภพชั้นภูมิ ยิ่งสูงขึ้นไปจะมีความละเอียดลึกไปอีก ผู้คนส่วนมากจะเดินเคียงคู่บ้างก็เดินเดี่ยว บ้านเรือนวิมานที่อยู่อาศัย มีความระยิบระยับ พอดี ไม่เบียดเสียดกัน เหมือนโลกมนุษย์ มีทั้งเทวบุตร-เทวดา เรียงรายสวยงาม

เทพธิดา บางตน สวมใส่สังวาลย์ ประดับด้วยเพชรพลอยสีต่างๆ เทพธิดา บางตนก็ปล่อยเต้าปทุมกันไม่มีอาภรณ์ สวมบิทรูปกายท่อนบน สวมเพียงผ้าถุง